

Laidiens: 09.02.2001., Nr. 23

Ministru kabineta noteikumi Nr.52

Rīgā 2001.gada 6.februārī (prot. Nr.6 15.§)

Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanas kārtība

Izdoti saskaņā ar likuma "Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" 7.panta otro daļu

1. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā tiek atņemts Latvijas nepilsoņa (turpmāk — nepilsonis) statuss.
2. Dokumentus, kas saistīti ar nepilsoņa statusa atņemšanu, pieņem un izskata Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (turpmāk — pārvalde), un lēmumu par nepilsoņa statusa atņemšanu pieņem pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona.
3. Pārbaudi nepilsoņa statusa atņemšanas lietā pārvalde uzsāk pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz valsts vai pašvaldības institūciju, kā arī fizisko vai juridisko personu iesniegumu, ja ir pamats uzskatīt, ka uz personu attiecas kāds no likuma "Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" (turpmāk — likums) 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.
4. Ja pārbaude uzsākta, pamatojoties uz šo noteikumu 3.punktā minēto personu iesniegumu, pārvalde informē iesniedzēju par pārbaudes uzsākšanu.
5. Veicot pārbaudi, pārvaldei ir tiesības saņemt informāciju no attiecīgās personas, citām fiziskām vai juridiskām personām, valsts un pašvaldību iestādēm, kā arī izmantot dokumentus, ekspertīzes materiālus un citus pierādījumus.
6. Ja pārvalde konstatē faktu, ka uz personu attiecas kāds no likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, tā uzaicina personu sniegt paskaidrojumus un iesniegt dokumentus personīgi vai nosūtot tos pa pastu.
7. Personas izvairīšanās vai atteikšanās sniegt paskaidrojumu nevar būt par iemeslu, lai netiktu pieņemts lēmums par nepilsoņa statusa atņemšanu.
8. Ja ir pamats uzskatīt, ka uz personu attiecas kāds no likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, veicot pārbaudi, pārvalde pārliecinās, ka ir visi nepieciešamie pierādījumi, kas apliecina attiecīgo faktu.
9. Lai pieņemtu lēmumu par nepilsoņa statusa atņemšanu, ir pietiekami, ja pārbaudē apstiprinās kāds no likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.